

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul central (judecătorul: V. Craveț)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecătorii: A. Gheorghieș, D. Pușca, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Valentin Oclanschi,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Valentin Oclanschi împotriva Consiliului sătesc Zgurița cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți prin care a fost
respins apelul depus de către Valentin Oclanschi și a fost menținută hotărârea din
14 septembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul central,

constată:

La 4 mai 2016 Valentin Oclanschi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului sătesc Zgurița cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că mamei lui, Liuba Oclanschi conform titlului
nr. xxxxxx din 27 martie 1998 de către Primăria satului Zgurița, raionului Drochia i-
a fost repartizat teren agricol cu suprafața de 0,8503 ha cu nr.cadastral xxxxxx.

La 2 iulie 2006, mama Liuba Oclanschi a decedat, iar în temeiul certificatului de
moștenitor legal, Valentin Oclanschi a devenit succesorul acesteia, inclusiv și a cotei
de teren, ce se atestă prin certificatul de moștenitor legal din 6 iunie 2008 nr. xxxxxx
eliberat de către biroul notarial.

A specificat că repartizarea cotelor agricole menționate nu corespund deținerii
de facto a terenurilor agricole, deoarece cunoștea despre repartizarea Liubei
Oclanschi și altor cotași a terenului agricol cu suprafața de 1,22 ha, însă în luna iunie
2015 din bonul de plată pentru arenda cotei a aflat că îi aparține numai terenul cu
suprafața de 0,8503 ha.

De asemenea, reclamantul a susținut că întru soluționarea problemei create, la
29 martie 2016 a depus cerere către Consiliul sătesc Zgurița prin care a solicitat
mărirea suprafeței cotei de teren, iar prin decizia nr.1/14 din 30 martie 2016 cererea
i-a fost respinsă.

Reclamantul Valentin Oclanschi a solicitat, declararea nulității a titlului de
autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. xxxxxx din 27 martie 1998
eliberat de către Primăria satului Zgurița, raionului Drochia privind repartizarea

terenului agricol cu suprafața de 0,8503 ha; obligarea Primăriei satului Zgurița, raionului Drochia repartizarea terenului agricol conform deciziei nr.2/5 din 26 februarie 1998 cu suprafața de 1,22 ha. cu eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul central a fost respinsă ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de către Valentin Oclanschi.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 11 octombrie 2018 Valentin Oclanschi a depus apel solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel depusă de către Valentin Oclanschi și a fost menținută hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul central.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic litigios, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin.

Instanța de apel a remarcat că, termenul de prescripție a început a curge din 6 iunie 2008, data când a fost eliberat certificatul de moștenitor legal nr. xxxxxx, astfel reclamantul Valentin Oclanschi înaintând acțiunea la 4 mai 2016 a omis termenul de adresare în judecată.

Totodată, Consiliul sătesc Zgurița a invocat faptul omiterii termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a respins acțiunea ca fiind depusă tardiv.

La 4 aprilie 2019 Valentin Oclanschi a depus recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu repunerea acțiunii în termenul legal.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel.

La 22 mai 2019 Primăria satului Zgurița a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel din 5 februarie 2019, a fost expediată participanților la proces la 13 martie 2019, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire a Curții de Apel Bălți nr.5074 (f.d. 188).

Astfel, instanța de recurs consideră că Valentin Oclanschi, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 4 aprilie 2019 prin intermediul oficiului poștal (f.d.198,199), în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Valentin Oclanschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Valentin Oclanschi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul depus de către Valentin Oclanschi, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Valentin Oclanschi se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu